उघडून दे रे मनाची कवाडे

उघडून दे रे मनाची कवाडे
तमाची मिरास आता पुरे
तुझे चंद्र तारे, तुझे सुर्य सारे
व्यापून उरूदे ते कोपरे

नवे स्वप्न माझ्या उराशी धरोनी
प्रकाशात पाऊल मी टाकिले
अनंता तुझे रुप पाहून माझ्या
उरातील स्वप्नास सांभाळीले

नको रे दुरावा कुणाशी कुणाचा
कुणाचा कसा हात हाती पडे
कुणी मांडली का मानची ही राशी
समजाऊनी सांग, हे साकडे

मनाची मनाला असूदे उभारी
निराशेवरी करी मात रे
करी लख्ख तू पुसूनी मनाला
काळौघाची काजळी न आता उरे

- नरेंद्र प्रभू
http://prabhunarendra.blogspot.com/
http://shabdshabd.blogspot.com/